

Bruselj, 29. junij 2020
REV1 – nadomešča obvestilo
z dne 21. marca 2018

OBVESTILO DELEŽNIKOM

IZSTOP ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN PRAVILA EU NA PODROČJU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ, VKLJUČNO Z GOSTOVANJEM

Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 izstopilo iz Evropske unije in je postalo „tretja država“¹. Sporazum o izstopu² določa prehodno obdobje, ki se bo končalo 31. decembra 2020³. Do tega datuma se pravo EU v celoti uporablja za Združeno kraljestvo in v njem.⁴

V prehodnem obdobju se bosta Evropska unija in Združeno kraljestvo pogajala o sporazumu o novem partnerstvu, ki bo določal zlasti območje proste trgovine. Vendar ni mogoče z gotovostjo reči, ali bo ob koncu prehodnega obdobja tak sporazum sklenjen in bo začel veljati. V vsakem primeru bi tak sporazum z Združenim kraljestvom vzpostavil odnose, ki bodo v smislu pogojev dostopa na trg zelo drugačni od tistih na notranjem trgu,⁵ v carinski uniji EU ter na področju DDV in trošarin.

Poleg tega bo po koncu prehodnega obdobja Združeno kraljestvo postalo tretja država, kar zadeva izvajanje in uporabo prava EU v državah članicah EU.

Zato se vse zainteresirane strani, zlasti gospodarske subjekte, s tem obvestilom opozarja na pravni položaj po koncu prehodnega obdobja.

¹ Tretja država je država, ki ni članica EU.

² Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu).

³ Prehodno obdobje se lahko pred 1. julijem 2020 podaljša enkrat za največ eno ali dve leti (člen 132(1) Sporazuma o izstopu). Vlada Združenega kraljestva tako podaljšanje zaenkrat zavrača.

⁴ Razen nekaterih izjem iz člena 127 Sporazuma o izstopu, od katerih pa nobena ni relevantna v okviru tega obvestila.

⁵ Zlasti sporazum o prosti trgovini ne določa načel notranjega trga (na področju blaga in storitev), kot so vzajemno priznavanje, načelo države izvora in harmonizacija. Sporazum o prosti trgovini tudi ne odpravlja carinskih formalnosti in kontrol, vključno s tistimi, ki se nanašajo na poreklo blaga in njegove vložke, ter prepovedi in omejitev uvoza in izvoza.

Nasveti deležnikom:

Deležnikom, ponudnikom elektronskih komunikacijskih omrežij in/ali storitev se zlasti svetuje, da ocenijo posledice konca prehodnega obdobja glede na to obvestilo.

Ponudnikom in uporabnikom elektronskih komunikacijskih storitev se svetuje, da se pripravijo na konec določb „gostovanje kot doma“ med Evropsko unijo in Združenim kraljestvom ter na konec zgornjih cen za regulirane komunikacije znotraj EU.

Opozorilo:

V tem obvestilu niso obravnavana pravila EU o:

- varnosti omrežij in informacijskih sistemov,
- elektronskem poslovanju in internetni nevtralnosti,
- geografskem blokiranju,
- varstvu osebnih podatkov in
- davku na dodano vrednost (DDV) za opravljanje storitev.

Za te vidike so v pripravi druga obvestila ali pa so bila že objavljena⁶.

Po koncu prehodnega obdobja se pravila EU na področju elektronskih komunikacij ne bodo več uporabljala za Združeno kraljestvo.

Ta regulativni okvir bo vključeval⁷:

- Direktivo (EU) 2018/1972 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah;⁸
- Direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah (Direktiva 2002/58/ES)⁹;

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_sl.

⁷ Upoštevajte, da je to okvirni seznam določb, ki jih večinoma pokriva to obvestilo. Dokument je le informativne narave in zato ni niti izčrpen niti zavezujoč.

⁸ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

Ta direktiva z učinkom od 21. decembra 2020 razveljavlja naslednje štiri direktive: Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33); Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 (Direktiva o odobritvi) (UL L 108, 24.4.2002, str. 21); Direktivo 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 (Direktiva o dostopu) (UL L 108, 24.4.2002, str. 7); Direktivo 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

- Odločbo o radijskem spektru (Odločba št. 676/2002/ES)¹⁰;
- Uredbo (EU) 2018/1971 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC);¹¹
- Uredbo (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji¹²;
- Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in v zvezi z maloprodajnimi cenami za regulirane komunikacije znotraj EU¹³;
- Direktivo 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti¹⁴;
- ter več priporočil Komisije o sorodnih zadevah, vključno s:
 - Priporočilom o upoštevni trgih (v zvezi z opredelitvijo trgov, ki so lahko predmet regulativnih ukrepov)¹⁵ in
 - Priporočilom o doslednih obveznostih nediskriminacije ter metodologijah za izračun stroškov¹⁶.

⁹ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

¹⁰ Odločba Evropskega parlamenta in Sveta št. 676/2002/ES z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (Odločba o radijskem spektru) (UL L 108, 24.4.2002, str. 1).

¹¹ Uredba (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC), spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1211/2009 (UL L 321, 17.12.2018, str. 1).

¹² Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 172, 30.6.2012, str. 10).

¹³ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in v zvezi z maloprodajnimi cenami za regulirane komunikacije znotraj EU ter spremembi Direktive 2002/22/ES in Uredbe (EU) št. 531/2012 (UL L 310, 26.11.2015, str. 1).

¹⁴ Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L 155, 23.5.2014, str. 1).

¹⁵ Priporočilo Komisije 2014/710/EU z dne 9. oktobra 2014 o upoštevni trgih proizvodov in storitev v sektorju elektronskih komunikacij, ki so lahko predmet predhodnega urejanja v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Priporočilo o upoštevni trgih) (UL L 295, 11.10.2014, str. 79).

To ima zlasti naslednje posledice po koncu prehodnega obdobja:

1. SPLOŠNA ODOBRITEV

Ponudniki s sedežem v najmanj eni državi članici EU imajo pravico zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v vseh drugih državah članicah, ne da bi imeli tam poslovno enoto. Na podlagi pravil EU lahko taki ponudniki začnejo zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja in storitve, ne da bi jim bilo treba pridobiti izrecen sklep organa in zanje velja le ureditev „splošne odobritve“ v vsaki državi članici, v kateri zagotavljajo omrežja ali storitve. Splošna odobritev zajema pravice in obveznosti v zvezi z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, države članice pa lahko od ponudnikov zahtevajo le predložitev obvestila, brez kakršne koli obveznosti mirovanja (člen 12 Direktive (EU) 2018/1972).

Po koncu prehodnega obdobja ponudniki elektronskih komunikacijskih omrežij in/ali storitev, ki imajo sedež v Združenem kraljestvu, ne pa v Evropski uniji, ne bodo več imeli pravice do zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij in/ali storitev in posledično ne bodo upravičeni do ureditve splošne odobritve v državah članicah EU. Navedeni ponudniki bodo zato morali imeti sedež v Evropski uniji, da bi bili lahko upravičeni do ureditve splošne odobritve v državah članicah EU.

2. CENE ZAKLJUČEVANJE KLICEV V FIKSNIH IN MOBILNIH OMREŽJIH

Po koncu prehodnega obdobja se regulativni okvir EU, katerega rezultat so nizke veleprodajne cene zaključevanja govornih klicev¹⁷, ne bo več uporabljal za ponudnike storitev v zvezi s klici med Evropsko unijo in Združenim kraljestvom. Regulator Združenega kraljestva bo lahko prosto določil cene, ki jih bodo uporabljali ponudniki za zaključevanje klicev v fiksnih in mobilnih omrežjih v Združenem kraljestvu, in se bo lahko odločil, da ne bo urejal veleprodajnih cen zaključevanja klicev.

3. MALOPRODAJNE CENE ZA REGULIRANE KOMUNIKACIJE ZNOTRAJ EU

Po koncu prehodnega obdobja se maloprodajna cena, ki se zaračuna potrošnikom za regulirane komunikacije znotraj EU¹⁸ in ki je omejena na 0,19 EUR na minuto za klice in 0,06 EUR za sporočila SMS, ne bo več uporabljala za potrošnike v EU in Združenem kraljestvu, kar zadeva klice med Evropsko unijo in Združenim

¹⁶ Priporočilo Komisije z dne 11. septembra 2013 o doslednih obveznostih nediskriminacije ter metodologijah za izračun stroškov za spodbujanje konkurence in izboljšanje okolja za naložbe v širokopasovne povezave (UL L 251, 21.9.2013, str. 13).

¹⁷ Veleprodajne cene zaključevanja klicev so stroški, ki si jih medsebojno plačujejo operaterji za vzpostavitev klicne povezave z njihovimi strankami.

¹⁸ V skladu s členom 2(3) Uredbe (EU) 2015/2120 „regulirane komunikacije znotraj EU“ pomeni katero koli medosebno komunikacijsko storitev na podlagi številke iz države članice potrošnikovega domačega ponudnika na katero koli fiksno ali mobilno številko iz nacionalnega načrta oštevilčenja druge države članice, ki se zaračuna izključno ali delno na podlagi dejanske porabe.

kraljestvom ter obratno. To lahko povzroči povišanje maloprodajne cene, ki se zaračuna potrošnikom za klice iz Evropske unije v Združeno kraljestvo (in obratno).

4. GOSTOVANJE

Po koncu prehodnega obdobja bo Združeno kraljestvo postalo tretja država za namene pravil EU o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Evropski uniji (Uredba (EU) št. 531/2012).

Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja (v nadaljnjem besedilu: ponudniki storitev gostovanja), ki delujejo v Evropski uniji:

- ob zahtevi po veleprodajnem dostopu za gostovanje ne bodo več upravičeni zahtevati od operaterjev mobilnih omrežij, ki delujejo v Združenem kraljestvu, da ugodijo vsem razumnim zahtevkom za zagotovitev veleprodajnega dostopa za gostovanje (člen 3 Uredbe (EU) št. 531/2012);
- ne bodo več upravičeni do obravnave po pravilih EU o najvišjih veleprodajnih cenah gostovanja, ki jih operaterji obiskanih omrežij, ki delujejo v Združenem kraljestvu, lahko zaračunajo za zagotavljanje veleprodajnih storitev gostovanja v Evropski uniji (členi 7, 9 in 12 Uredbe (EU) št. 531/2012).

Uporabniki gostovanja ponudnikov storitev gostovanja, ki delujejo v Evropski uniji:

- ne bodo več upravičeni do maloprodajne obveznosti svojega ponudnika storitev gostovanja, da ne zaračuna pribitkov na domačo maloprodajno ceno za to, da lahko uporabljajo storitve gostovanja v Združenem kraljestvu (dohodne ali odhodne klice, poslana sporočila SMS in podatkovne storitve), ob upoštevanju poštene uporabe (člena 6a in 6b Uredbe (EU) št. 531/2012 ter Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/2286¹⁹); vendar
- bodo imeli še naprej koristi od obveznosti glede preglednosti iz člena 14 Uredbe (EU) št. 531/2012 (govorne storitve in storitve SMS) in člena 15 Uredbe (EU) št. 531/2012 (podatkovne storitve), kadar potujejo v Združeno kraljestvo.

Ponudniki storitev gostovanja, ki delujejo v Združenem kraljestvu:

- ob zahtevi po veleprodajnem dostopu za gostovanje ne bodo več upravičeni zahtevati od operaterjev mobilnih omrežij, ki delujejo v Evropski uniji, da ugodijo vsem razumnim zahtevkom za zagotovitev veleprodajnega dostopa za gostovanje (člen 3 Uredbe (EU) št. 531/2012);
- ne bodo več upravičeni do obravnave po pravilih Evropske unije o najvišjih veleprodajnih cenah gostovanja, ki jih operaterji obiskanih omrežij, ki delujejo v Evropski uniji, lahko zaračunajo za zagotavljanje veleprodajnih

¹⁹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286 z dne 15. decembra 2016 o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene (UL L 344, 17.12.2016, str. 46).

storitev gostovanja v Evropski uniji (členi 7, 9 in 12 Uredbe (EU) št. 531/2012).

Uporabniki gostovanja ponudnikov storitev gostovanja, ki delujejo v Združenem kraljestvu:

- ne bodo več imeli koristi od pravil EU o maloprodajni obveznosti svojega ponudnika storitev gostovanja, da ne zaračuna pribitkov na domačo maloprodajno ceno za to, da lahko uporabljajo storitve gostovanja znotraj Evropske unije (dohodne ali odhodne klice, poslana sporočila SMS in podatkovne storitve), ob upoštevanju poštene uporabe (člena 6a in 6b Uredbe (EU) št. 531/2012); in
- ne bodo več imeli koristi od pravil EU o obveznostih glede preglednosti iz člena 14 Uredbe (EU) št. 531/2012 (govorne storitve in storitve SMS) in člena 15 Uredbe (EU) št. 531/2012 (podatkovne storitve), kadar potujejo v Evropsko unijo.

Spletna stran Komisije o enotnem digitalnem trgu ponuja splošne informacije o zakonodaji Unije, ki se uporablja za elektronske komunikacije (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/telecoms>) in gostovanje (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>). Navedene strani bodo po potrebi posodobljene z nadaljnjimi informacijami.

Evropska komisija
Generalni direktorat za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo